

Pre-campanya socialista a València

Visita de ministres i atacs de la dreta a Antoni Asuncion

Els ministres del gabinet González sembla que s'han aficionat últimament a aparèixer per València amb una assiduitat que fa pensar més en una pre-campanya electoral que en una altra cosa. Quan encara no s'havia apagat el resò de la visita d'Almunia, i encara menys de la de Solana, han fet la visita de rigor Julián Campo i Ernest Lluch. Cadascun a la seua manera i per esdeveniments diferents, però tots dos dins aquesta espècie de pre-campanya.

Els ministres anaven cadascun al seu aire, especialment Lluch, l'exhibicionisme polític del qual és comparable al de l'alcalde del cap i casal. Vingué a condecorar Santiago Grisola per la seua tasca investigadora i el Col·legi de Farmacèutics pel seu comportament durant les inundacions de 1982.

Tingué temps, tanmateix, de parlar de tot, i en un català amb accent valencià quasi perfecte, al qual Lluch es passava des del castellà, malgrat que les preguntes fossen en aquesta última llengua.

Amb el seu cinisme habitual, el ministre de Sanitat treia importància a les que semblen ser greus discrepàncies sorgides en el govern sobre l'avantprojecte de la Llei General de Sanitat: «No és res, això ja està fet; en el pròxim consell de ministres decisoris s'aprova, segur» ens deia Lluch. És, pam amunt pam avall, el que havia dit en altres ocasions.

Va dir el ministre que

practica una norma de conducta que s'atribueix a l'escriptor i ministre gaullista francès André Malraux. Algú li preguntava que com havia arribat a fer-se tan famós. I ell responia que no contestant mai les calúmies i les falsedats que sobre ell deia la premsa.

La veritat és que Campo, que no parla valencià —Burriel, que sí que en sap, podria aprofitar les visites dels ministres per a donar-los-en alguna classe— estigué molt més

insuls que Lluch. Va dir que això de la nova presa de Tous ja va en marxa i que és quasi segur que, a principi de 1986, podrà començar-se'n la construcció.

Pel que fa a una carretera nova en el sector Xeresa-Ondara, on aquesta mateixa setmana s'inaugura el tros d'autopista que faltava, assenyalà clarament que no estava previst fer-la. Es temia que els representants dels municipis afectats de la Safor muntaren algun escàndol a Julián

Campo, però no va ser així. Li'l muntaren els aturats de Comissions Obres, que estan de campanya, a Lluch, a Carcaixent. Mai no se sap.

L'altre dia, la subdirectora de *Las Provincias* assegurava: «O Asuncion ha perdut la bruiola o el PSOE comença una forta campanya de catalanització de les seues publicacions oficials.» Quina barbaritat, el PSOE, «una forta campanya de catalanització».

Aquest tipus de comentaris arribaren pel nomenament de Joan Fuster com a assessor de publicacions del president de la Diputació. Probablement els qui, com la Coalició Popular sencera, se n'escandalitzen evidencien, d'una banda, la seua tradicional intolerància, i, de l'altra, que la lectura no ha de ser precisament la seua afició favorita.

Fuster ja n'exercia amb anterioritat, de cara a les publicacions de la Institució Alfons el Magnànim. El que ha fet ara Asuncion ha estat millorar la seua situació laboral i adscriure'l directament a la presidència de la Diputació.

Els populars demanen la dimissió del president. Toni Asuncion està content i no sembla que tinga intenció de dimidir. A més, assegura que el seu partit ha rebut moltes felicitacions.

Segons *Las Provincias*, Fuster «ha escrit una sèrie de llibres que han ferit profundament la sensibilitat dels valencians». Dels valencians que no saben llegir, és clar.

Ernest Lluch no contesta les calúmies

/ Jesús Ciscar